

Teltan katto oli kuin tähtitaivas.

Neljä uutteraa siirtolaisperhettä rakentaa itselleen omin voimin kodin Vanhaan Vaasaan.

Kaikenlaisten kesäleiriemme elämälle antavat oman värinsä teltat, joissa onkin mukava asustaa viikon tai pari, mutta sitten leiriläinen jo mielellään muuttaa tukevampaan asentoon. Kesäisen maakuntamme rauhaa häiritsevät sirkuskiertueet levittelevät tosin telttojaan silloin tällöin jonkin kirkonkylän liepeille ja ruuhainen kuuluttajaklovi kirkuu kyläläisille: »Tulkaa katsomaan, vielä ehtii, vielä ehtii». Eipä taida heidänkään elämänsä olla mukavuuksilla pilattu. Mutta telttä suuren perheen jokapäiväisenä asuntoua on harvinaisuus. Koska olimme kuulleet, että Vanhassa Vaasassa asuu neljä karjalaisperhettä telloissa uuden kotinsa rakennusvaiheen aikana, käväisimme viikon lopulla seuraamassa näiden telttalaisten elämää.

Hlahden perhe telttansa edustalla.

Peräseinäjoki. Nyt on valtio antanut tämän tilan, jossa on 5,5 hehtaaria viljeltyä ja n. 12 hehtaaria metsää. Läheisellä pellolla oli Hlahden karja, jonka muodostavat lehmä, hieho, pari lammasta ja kanaa sekä hevonen. Kissa pesti kasvojaan teltan ovi aukon vieressä. Ei tämä niin lystiä ole, mutta ei tälle voi kuin nauraa, sanoi Lyidia-emäntä lähtiessämme. Leipomus, pyykkä ja väen syöttäminen yhtäaikaan saman henkilön harteilla on urakka, josta kaikki eivät selviäisikään.

Toinen lumihaaralainen siirtolaisperhe. Simo ja Olga Arstela, rakentaa taloan Hlahden naapuriksi. Tapasimme isäntän ja emännän rakennuksensa perustuksilta. Heillä on myös jo 17-vuotias Taimi-tytär apunaan. Omin voimin telttä tehdään, jos elää saadaan, vakuutti isäntä. Teltassa asuvat nämäkin rakentajat. Tytär, joka makasi kuumeisena telttavuoteessaan, sanoi, että yöt ovat olleet kylmiä ja siitä tämä kuumeikin tuli.

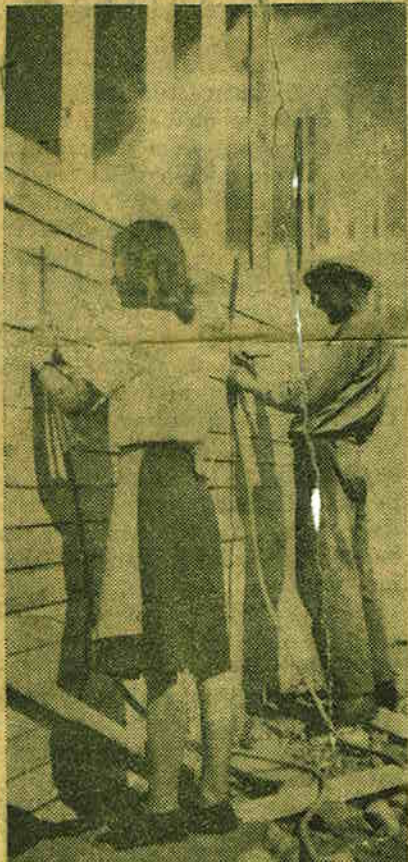

Johanes Rapo perheineen hymyilee asuntosaunan ikkuna-aukossa. Pahin on voitettu.

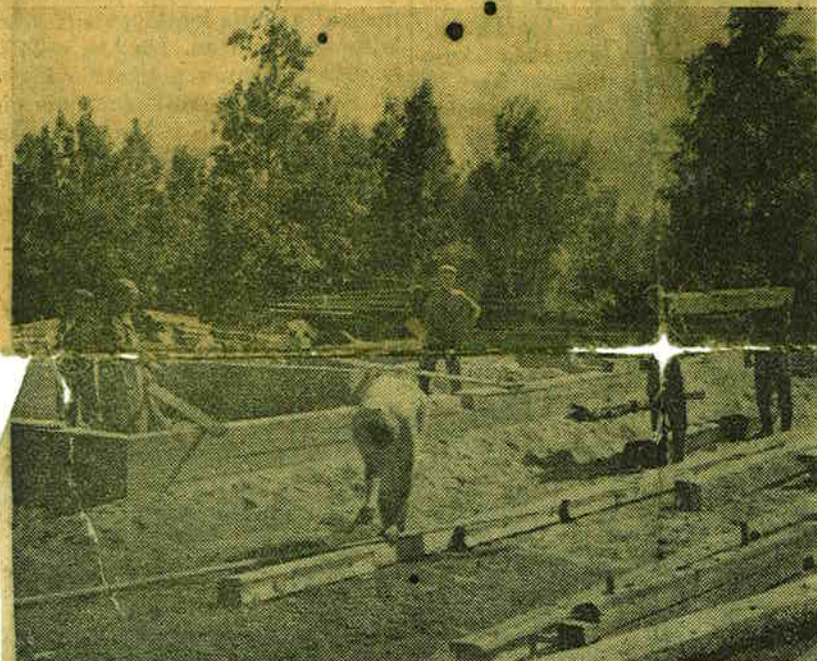
Hoinen nauru kyllä todisti, että kuume on jo antamassa periksi.

Aivan Arstelan teltan vieressä, pienessä notkelmassa koivujen välissä, on teltta, josta on tullut siirtolaisperheeseen. Emäntä puuhasi karjan parissa pellolla ja isäntä kolmen tukevan poikansa kanssa rakensi saunaa, jonne perhe saakin muuttaa piakkoin, sillä vesikatto oli jo valmis. Rapon rakennuslaina-anomus oli hylätty, koska saunaa varten ei lainoja myönnetä, vaikka tämä onkin asuntosauna.

Vielä pistäydyimme hiukan kauempana tiestä sijaitsevan jaakkimalaisen Juho Kuismasen uudisrakennuksella ja teltassa. Isäntä itse oli kaupunkimatalla, mutta Hilma-emäntä

Simo Arstela Taimi-tyttärensä kanssa kotinsa perustuksilla "vaat'rausta" suorittamassa.

Iilahden perhe telttansa edustalla.

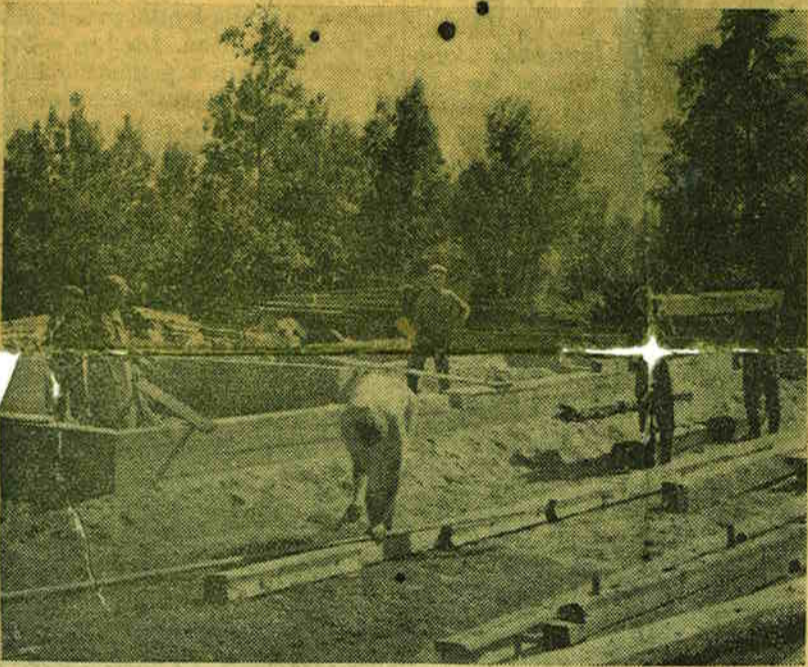
Peräseinäjoki. Nyt on valtio antanut tämän tilan, jossa on 5,5 hehtaaria viljeltyä ja n. 12 hehtaaria metsää. Läheisellä pellolla oli Iilahden karja, jonka muodostavat lehmä, hieho, pari lammasta ja kanaa sekä hevonen. Kissa pesi kasvojaan teltan oviavaukon vieressä. Ei tämä niin lystiä ole, mutta ei tälle voi kuin nauraa, sanoi Lyydia-emäntä lähtiessämme. Leipomus, pyykki ja väen syöttäminen yhtäaikaan saman henkilön harteilla on urakka, josta kaikki eivät selviäisikään.

Toinen lumivaaralainen siirtolaisperhe, Simo ja Olga Arstela, rakentaa taloaan Iilahden naapuriksi. Tapasimme isännin ja emännän rakennuksensa perustuksilla. Heillä on myös jo 17-vuotias Taimi-tytär apunaan. Omin voimin tässä tehdään, jos elää saadaan, vakuutti isäntä. Teltassa asuvat nämäkin rakentajat. Tytär, joka makasi kuumeisena telttavuoteessaan, sanoi, että yöt ovat olleet kylmiä ja siitä tänä kuumeikin tuli.

Simo Arstela Taimi-tyttärensä kanssa kotinsa perustuksilla "vaat'austa" suorittamassa.

Johannes Rapo perheineen hymyilee asunosaunan ikkuna-aukossa. Pahin on voitettu.

Kuismasen perhe kotinsa perustuksilla. Sokkelin nurkalla Hilma-emäntä irroittamassa naulaa vanhasta laudasta.

Iloinen nauru kyllä todisti, että kuume on jo antamassa periksi.

Aivan Arstelan teltan vieressä, pienessä notkelmassa koivujen välissä, on lumivaaralainen Johannes Rapo perheineen. Emäntä puuhasi karjan parissa pellolla ja isäntä kolmen tukevan poikansa kanssa rakensi saunaa, jonne perhe saaki muuttaa piakkoin, sillä vesikatto oli jo valmis. Rapon rakennuslaina-anomus oli hylätty, koska saunaa varten ei lainoja myönnetä, vaikka tämä onkin asunosauna.

Vielä pistäydymme hiukan kauempana tiestä sijaitsevan jaakkimalaisen Juho Kuismasen uudisrakennuksella ja teltassa. Isäntä itse oli kaupunkimatalla, mutta Hilma-emäntä toimi tarmokkaana työnjohtajana rakennuspaikalla ja kylläpä lapset, joita

Monet vaivat ja vastukset kokenut karjalainen siirtoväki on uusissa olosuhteissa osoittautunut niin sopeutuvaksi, että tuskin mikään muu kansamme heimo siihen pystyisi. Usko parempaan tulevaisuuteen ja kultainen huumori ovat auttaneet evakkoperheitä vaikeiden esteiden yli. Tämän hengen tapasimme Vanhassa Vaasassakin.

Ensimmäisessä teltassa tapasimme emäntä Lyydia Iilahden leipomuksensa äärestä. Keskellä telttaa sijaitseva helka hehkui ympärilleen lämpöä, niin että sisällä oli kuuma kuin saunassa. Hellan vieressä oli pöytä ja pari tuolia, teltan seinustoilla kolme sänkyä ja ompelukone. Kaiken tämän yllä oli vanhan sotilasteltan katto, joka lukuisine reikineen muistutti tähtitaivasta. Emäntä, jonka mies kuoli kolme vuotta sitten, kertoi naurussa suin, että kyllä tähän on jo tottunut. Ja jouluksihan pääsemme muuttamaan omaan kotiimme, jota naapurin miehet parhailleen ryhtyvät urakalla rakentamaan. Kustannusarvio on n. 800.000 markkaa ja rakennuslaina on vetämässä. Emännällä on viisi lasta, vanhin 17-vuotias poika ja nuorin 5-vuotias. Perhe on kotoisin Lumivaarasta ja aikaisempi sijoituspaikka oli

Emäntä Olga Arstela silittää pyykkiä.

Emäntä Lyydia Iilahti tulevan kotinsa pihamaalla asettamassa pyykkiä kuivamaan.